

5. Оцінка та управління. Оцінки стратегії і заходи регулювання включають в себе вимірювання продуктивності, послідовний аналіз внутрішніх і зовнішніх проблем і рішень коригувальні дії, коли це необхідно. Будь-яка успішна оцінка стратегії починається з визначення параметрів, які будуть вимірюватися. Ці параметри повинні відображати цілі, поставлені на стадії 1.

Література

1. Порохня В.М. Стратегічне управління: навч. посіб. / В.М.Порохня, Т.О.Безземельна, Т.А.Кравченко. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 224 с.
2. Mintzberg, Henry and, Quinn, James Brian (1996). The Strategy Process: Concepts, Contexts, Cases. Prentice Hall. ISBN 978-0-13-234030-4.
3. Drucker, Peter The Practice of Management, Harper and Row, New York, 1954.
4. Theodore Levitt-Marketing Myopia-HBR-1960 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<https://hbr.org/2004/07/marketing-myopia/ar/1>>
5. The five stages of the strategic management process by Jim Clayton, Demand Media : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://smallbusiness.chron.com/five-stages-strategic-management-process-18785.html>>

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Я.В. Богаченко, студентка

А.А. Дискіна, к. е. н., доцент

Одеський національний політехнічний університет

Інноваційний розвиток національних підприємств залишається на неприпустимо низькому рівні в порівнянні з вимогами світових тенденцій та завдань соціально-економічного розвитку. У цей же час, більшість українських компаній мають значний інноваційний потенціал, який залишився з радянських часів.

Безумовно інноваційний потенціал підприємства є комплексною та складною економічною категорією, яка формується, розвивається та накопичується під впливом багатьох факторів та чинників, що вимагає від підприємства сформуванню такої політики взаємодії з зовнішнім середовищем, яка дозволить ефективно функціонувати в умовах, що постійно змінюються [1].

Інноваційний потенціал підприємства можна визначити як сукупність інноваційних ресурсів, які перебувають у взаємозв'язку, та умовозабезпечуючих чинників (процедур), які створюють необхідні умови для оптимального використання цих ресурсів з метою досягнення відповідних орієнтирів інноваційної діяльності та підвищення конкурентоспроможності підприємства в цілому [2].

Інноваційний потенціал містить усі ресурси, що в змозі забезпечити досягнення конкурентних переваг підприємства з використанням інновацій:

- матеріальні (матеріально-технічні) – технічна база та оборотні активи інноваційної діяльності;
- фінансові – різноманітні кошти, необхідні для виконання інноваційних процесів (власні, кредитні, бюджетні, інвестиційні),
- кадрові – працівники, які спроможні виробляти й ефективно реалізовувати нові ідеї;
- інформаційні – сукупність різних видів наукової інформації, комп'ютерні системи, система захисту інформації, науково-технічна література, науково-технічна документація тощо;
- організаційні – наявна організаційна культура, концепція управління підприємством організаційна структура управління, форми організації та управління інноваційною діяльністю.

Для реалізації інноваційного проекту необхідно проаналізувати інноваційний потенціал за двома напрямками: аналіз використання досягнень науки та техніки у внутрішньому та зовнішньому середовищі підприємства та аналіз соціально-економічних потреб суспільства в цілому. Загалом схема аналізу інноваційного потенціалу підприємства продемонстрована на рисунку.

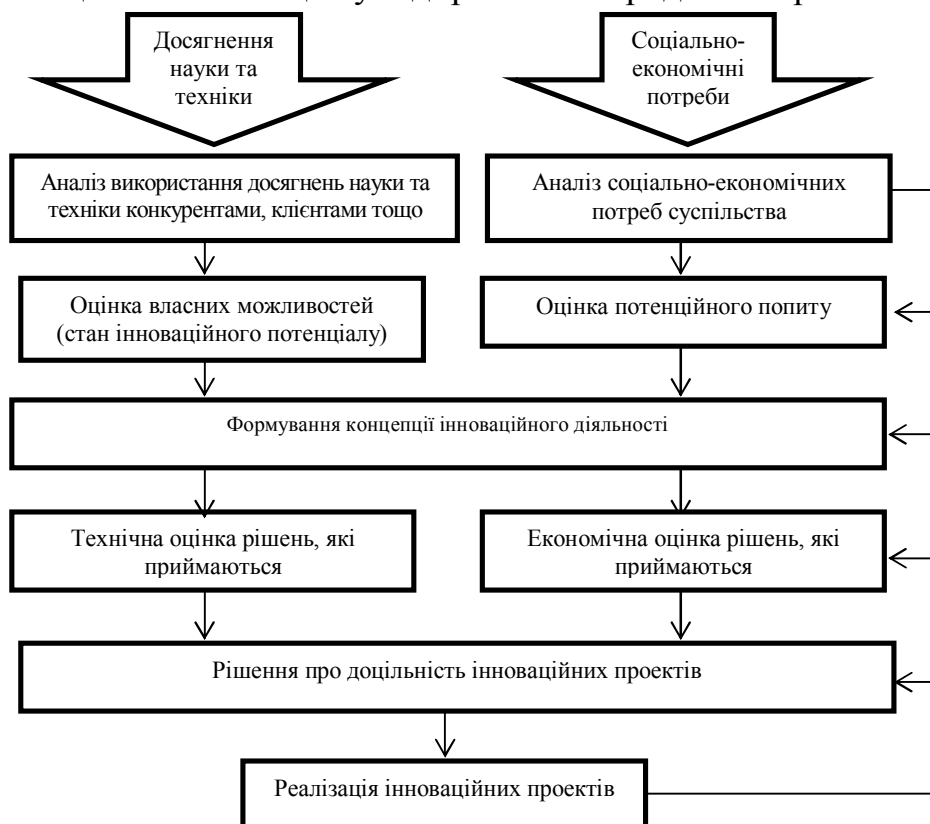

Рисунок – Аналіз інноваційного потенціалу та його вплив на реалізацію інноваційних проектів промислового підприємства [3]

Отже, під інноваційним потенціалом підприємства в сучасних умовах варто розуміти його максимальні можливості генерувати високу інноваційну активність. Важливою складовою будь-якої інновації є інноваційний потенціал, тому кожному суб'єкту господарювання необхідно знати теоретичні основи, закономірності процесу формування, структуру, джерела зростання, методи оцінки й напрями ефективного використання такого потенціалу.

Література

1. Радзівіло І. В. Механізм формування інноваційного потенціалу промислового підприємства: структуризація та ідентифікація елементів / І. В. Радзівіло // Електронне фахове видання «Ефективна економіка». – 2012. – №7.
2. Управление знаниями в инновационной экономике: Учебник / Под.ред. Б.З.Мильнера. – М.: ЗАО «Издательство «Экономика», 2009. – 599 с.
3. Богма О. С. Сутність інноваційного потенціалу підприємства / О. С. Богма // Вісник ЗНУ. – 2011. – №1(9).

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮВАННЯ ВИТРАТ НА ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

*О.А. Варчук, старший викладач,
К. І. Маліновська, магістрант
Одеський національний політехнічний університет*

Ефективність діяльності промислових підприємств значною мірою зумовлена їх здатністю швидко реагувати на зміни в темпах науково-технічного прогресу, їх можливістю впроваджувати нові технологічні процеси та виготовляти нову продукцію, тобто безпосередньо залежить від витрат на інноваційні процеси. Специфіка інноваційних витрат полягає у тому, що від їх розміру залежить конкурентоспроможність продукції, що виробляється, необхідний рівень рентабельності та прибутковості виробництва.

Основною умовою ефективного функціонування промислового підприємства є належна організація процесу управління витратами, який у ринкових умовах є визначальним напрямом підвищення ефективності виробництва. Важливим питанням, на базі якого має формуватися методологія дослідження ефективності управління витратами на промислових підприємствах, є їх контролювання [3].

Вченими зроблено вагомий внесок до обґрунтування питань, пов'язаних з обліком, аналізом та контролем витрат на інновації, серед яких варто виділити: М.О. Авилкіну, В.І. Бачинського, О.С. Бородкіна [1], Б.І. Валуєва, Л.Н. Гнилицьку, А.В. Єфремова, П.Є. Житного, В.М. Жук, О.О. Ільченка, О.В.